

ва-та? Кога-то мъ са отворихъ небесни-тѣ врата, — така и кога владика-та повика вмѣсто самаго Христа при заключенны-тѣ врата: „пріиметѣ врата, кнѧзове-тѣ си, и отворете са врата вѣчни, да влѣзе царь-а на слава-та,“ отъ заключенї-тѣ църквѣ тихо мъ отговаряте пѣвцы-тѣ като отз неебеснѣ дѣлбочинѣ: „кой е тойзи царь на слава-та?“ Владика-та юще єднаждѣ извиква тай, и пѣвцы-тѣ мъ отговаряте пакъ така.

Тогава са владика помола Богѹ отцѹ, кой-то чрезъ вочекрѣченїе-то на сына си далъ ни е, да влѣземъ въ небеснѣ-тѣ радостнѣ църквѣ, — да погледа и на тѣзи църквѣ, коа-то са прави по образъ-а на насъ, Христіани-тѣ, кои-то смы живи църква и членови на тѣло-то Христово, и да иж укрепи до скончанїе-то на свѣтъ-а, за да са принося въ иж достойна хвала на пресквета Троица. Той юще моли, да влѣзатъ сасъ скещенницы-тѣ и свети ангели презъ църковны-тѣ врата, кои-то прекръстя съ моши-тѣ, кои-то съ на дискосъ-а, и ясно извиква и отговаря на пѣвцы-тѣ: „господъ надъ силы-тѣ, той е царь-а на слава-та!“

Съ тѣзи рѣчи отговаряте и пѣвцы-тѣ отз църквѣ, и тѣтакси са отваряте врата-та господъ надъ силы-тѣ, и владика-та отважда право въ олтаръ-а, гдѣ-то г҃ожда дискосъ-а на светъ трапезъ, покадава моши-тѣ съ таманѣ и като ги помаже съ миро, г҃ожда малко отз тѣхъ въ антиминсъ-а, а щото остане, г҃ожда го въ съндѫче. Тока сън-дѫче г҃ожда са подъ светъ трапезъ, за дай бѫде